

" பரோபகாரியாக ஆவது எப்பது? "

இன்று ஆன்மீக மலர்த்தோட்டத்தை அதாவது எப்பொழுதும் மலர்ந்திருக்கும் ஆன்மீக ரோஜா போன்ற குழந்தைகளின் கூட்டத்தைப் பார்த்து பாப்தாதா ஒவ்வொரு குழந்தையின் விசேஷத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். மூன்று விதமான விசேஷங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, எப்பொழுதும் தன்னுடைய ஆன்மீக நிலையில் நிலைத்திருப்பவர்கள் அதாவது எப்பொழுதும் மலர்ந்திருப்பவர்கள். இரண்டாவது, ஆன்மீக நிலைக்கேற்றபடி எப்பொழுதும் மலர்ந்திருப்பவர்கள் இல்லை. ஆனால் நிச்சயத்தில் உறுதியாக சொரூபம் இருக்கும் காரணத்தினால் ரூபத்தின் அழகு நன்றாக இருக்கிறது. மூன்றாவது தந்தை மேல் இருக்கும் அன்பு மற்றும் சம்மந்தத்தின் ஆதாரத்தினால் பாதி மலர்ந்திருந்தும் அன்பு மற்றும் சம்மந்தத்தின் நறுமணம் நிரம்பியிருக்கிறது. அந்த மாதிரி மூன்று விதமான ஆன்மீக ரோஜாக்களின் மலர்த்தோட்டத்தைப் பார்த்து பாப்தாதா எப்பொழுதுமே நறுமணத்தை நுகர்ந்து கொண்டே இருக்கிறார். இப்பொழுது இதில் நான் யார் என்று தன்னைத் தானே பாருங்கள். நம்பர் ஒன் ஆவதில் என்னென்ன குறை இன்னும் இருக்கிறதோ அதை நிறைவேற்றி சம்பூர்ணம் ஆகுங்கள். ஏனென்றால், சம்பூர்ண தந்தையின் குழந்தைகளும் தந்தைக்குச் சமமாக சம்பூர்ணமாக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு குழந்தையின் லட்சியமும் சம்பூர்ணம் ஆவதற்குத் தான். எனவே லட்சியத்திற்கு ஏற்றபடி அனைத்து லட்சணங்களையும் தன்னுள் நிரப்பி சம்பன்னம் ஆகுங்கள். இதற்காக விசேஷ தாரணையாக ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறோம் - எப்பொழுதும் பிரம்மாச்சாரி அதாவது பிரம்மச்சாரி. மேலும் எப்பொழுதும் பரோபகாரியாக இருப்பது.

பரோபகாரி என்பதின் விளக்கம் புரிந்து கொள்வதற்கு சுலபம் தான். மேலும் மிகவும் நுணுக்கமானதும் தான். 1) பரோபகாரி என்றால் ஒவ்வொரு நேரமும் தந்தைக்குச் சமமாக ஒவ்வொரு ஆத்மாவின் குண ரூபத்தைப் பார்ப்பது. 2) பரோபகாரி யாருடைய பலவீனம் மற்றும் அவகுணத்தை பார்த்தும் தன்னுடைய சுபாவனை, உதவி செய்யும் நல்விருப்பங்கள் மூலம் அந்த ஆத்மாவையும் குணம் நிறைந்தவராக ஆக்குவதற்கான சக்தியை தானம் செய்வார்கள். 3) பரோபகாரி என்றால் எப்பொழுதும் தந்தைக்குச் சமமாக தன்னிடமுள்ள பொக்கிஷங்களை பிற அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய வள்ளல் ரூபத்தில் இருப்பார்கள். 4) பரோபகாரி எப்பொழுதும் தன்னை அனைத்து பொக்கிஷங்களாலும் நிரம்பிய பேகம்பூரின் (துக்கமற்ற நகரத்தின்) மகாராஜாவாக அனுபவம் செய்வார்கள். பேகம்பூர் என்றால், எங்கு எந்த துக்கமும் இல்லையோ அந்த ஊர். எண்ணத்தில் கூட துக்கத்தின் சம்ஸ்காரம் அனுபவம் இருக்க வேண்டாம். 5) பரோபகாரி என்றால் எப்பொழுதும் விசேஷ ரூபத்தில் தன்னுடைய மன சக்தி அதாவது எண்ண சக்தி மூலமாக, வார்த்தைகளின் சக்தி மூலமாக, தன்னுடைய தொடர்பின் பிரபாவத்தின் மூலமாக, சம்மந்தத்தின் அன்பு மூலமாக, குஷியின் குறைவில்லா பொக்கிஷம் மூலமாக இடைவிடாது தானம் செய்து கொண்டே இருப்பார். எந்தவொரு ஆத்மா தொடர்பில் வந்தாலும் குஷியின் பொக்கிஷத்தால் நிரம்பியவராகிச் செல்வார். அந்த மாதிரி இடைவிடாத வள்ளலாக இருப்பார்கள். விசேஷ நேரம் அல்லது நெருக்கத்தில் இருப்பவர்கள். அதாவது, குறிப்பிட்ட ஆத்மாக்களுக்காக வள்ளலாக இல்லாமல், அனைவருக்காகவும் எப்பொழுதும் பெரும் வள்ளலாக இருப்பார்கள். பரோபகாரி அவரே அனைத்தும் நிறைந்தவராக இருக்கும் காரணத்தினால் எந்தவொரு ஆத்மாவிடமிருந்தும் ஏதாவது பெற்று, பிறகு கொடுப்பதற்கான ஆசை வைப்பவராக இருக்க மாட்டார். இவர் செய்தார் என்றால், நான் செய்வேன், இவர் மாறினார் என்றால், நான் மாறுவேன், கொஞ்சம் அவர் மாறினால் நானும் கொஞ்சம் மாறுவேன் என்று அவருக்கு எண்ணத்தில் கூட வராது. ஆத்மாவின் ஒரு விஷயத்தின் மாற்றம் என்னுள் பத்து விஷயங்களின் மாற்றம் இருக்கும் என்று பாவனை வைப்பவர்களை பரோபகாரி என்று கூற முடியாது. அவர் மகாதானி ஆவதற்குப் பதிலாக வியாபாரம் செய்யக்கூடிய வியாபாரி ஆகிவிடுகிறார். 'இவ்வளவு கொடுத்தார் என்றால், நான் இவ்வளவு கொடுப்பேன், எப்பொழுதும் நானே தான் வளைந்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா? நான் மட்டும் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கனுமா? எதுவரை மற்றும் எவ்வளவு வரை செய்வது? என்ற இந்த மாதிரியான எண்ணம் கொடுப்பவரிடம் இருக்க முடியாது. எப்பொழுது மற்ற ஆத்மா ஏதாவது பலவீனத்தின் வசமாகியிருக்கிறது, மாற்றத்தின் வசமாகியிருக்கிறது, சம்ஸ்காரத்தின் வசமாகியிருக்கிறது, சுபாவத்தின் வசமாகியிருக்கிறது, இயற்கையின் சாதனங்களின் வசமாகியிருக்கிறது என்றால், அந்த மாதிரி மற்றவைகளின் வசமான ஆத்மா அதாவது அந்த நேரத்தில் யாசிக்கும் ஆத்மா, யாசிப்பவர் என்றால் சக்தியில்லாதவர் சக்திகளின் பொக்கிஷத்தினால் காலியானவர்.

மகாதானி யாசிப்பவரிடமிருந்து ஒரு பைசா பெறுவதற்கான இச்சை வைக்க முடியாது. இவர் மாறினால்

அல்லது இதைச் செய்தால் அல்லது இந்த கொஞ்ச உதவியைச் செய்தால், அடியை முன்னுக்கு எடுத்து வைத்தால் என்று அந்த மாதிரியான எண்ணம் அல்லது அந்த மாதிரி சகயோகத்தின் பாவனையை சக்தியில்லாத மற்றவைகளின் வசமான, யாசிக்கும் ஆத்மாவிடமிருந்து என்ன வைக்க முடியும்? ஏதாவது ஒன்றை அடைந்து கொஞ்சம் கொடுப்பவரை பரோபகாரி என்று கூற முடியாது. 7) பரோபகாரி என்றால், யாசிப்பவரை அனைத்தும் நிறைந்தவராக ஆக்குபவர் அபகாரிகள் மேலும் உபகாரம் செய்பவர். திட்டுபவரை அரவணைத்துக் கொள்பவர். தன்னுடைய பரோபகாரத்தின் சுபபாவனை, அன்பு, சக்தி, இனிமையான வார்த்தைகள், ஊக்கம், உற்சாகம் நிறைந்த சகயோகத்தின் மூலம் மனமுடைந்து போனவரை சக்தி நிறைந்தவராக ஆக்கிவிடுவதின் அதாவது யாசிப்பவரை மகாராஜா ஆக்கிவிடுவது. 8) பரோபகாரி திரிகாலதரிசியாக இருக்கும் காரணத்தினால் தான் ஆத்மாவின் சம்பூர்ண சகயோகத்தை எதிரில் வைத்துக் கொண்டே ஒவ்வொரு ஆத்மாவின் பலவீனத்தைத் தெரிந்து கொண்டே அந்த பலவீனத்தை தனக்குள் தாரணை செய்ய மாட்டார்கள், வர்ணனை செய்ய மாட்டார்கள். ஆனால் மற்ற ஆத்மாக்களின் பலவீனத்தின் முள்ளை நன்மை பயக்கும் சொரூபம் மூலம் அழித்து விடுவார்கள். முட்களுக்குப் பதிலாக முட்களையும் மலர் ஆக்கிவிடுவார்கள். அந்த மாதிரி பரோபகாரி எப்பொழுதும் திருப்தி மணிக்குச் சமமாக தானும் திருப்தியாக இருப்பார். மேலும் மற்றவர்களையும் திருப்தி படுத்துபவராக இருப்பார். நம்பிக்கை இழந்தோருக்கு நம்பிக்கையை உருவாக்கிவிடுவார். இது தான் அதிசயம் ஆகும். 9) யாரைப் பற்றி அனைவரும் நம்பிக்கை இழந்த நிலையை காண்பித்தார்களோ அந்த மாதிரி நபர் மற்றும் அந்த மாதிரி சூழ்நிலையை நிரந்தரமாக அவருடைய நம்பிக்கையின் தீபத்தை எழுப்பி விடுவார். எப்பொழுது உங்களுடைய ஜட விக்கிரகங்கள் இன்று வரை அனேக ஆத்மாக்களின் அற்ப காலத்தின் மனவிருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன, என்றால் சைத்தன்ய ரூபத்தில் ஒருவேளை யாராவது உங்களுடைய சகயோகி சகோதர மற்றும் சகோதரி பரிவாரத்தின் ஆத்மாக்கள் அறியாமையில் மற்றும் பிடிவாதத்தினால் அற்ப காலத்தின் ஒன்றை சதா காலத்தின் பிராப்தி என்று புரிந்து, அற்ப காலத்தின் பெயர், புகழ், மரியாதை அல்லது அற்ப காலத்து பிராப்திகளின் மீது இச்சை வைக்கிறார் என்றால், மற்றவர்களுக்கு மரியாதை கொடுத்து சுயம் தான் பணிவானவர் ஆவது என்ற இது தான் பரோபகாரம். இந்த கொடுப்பது தான் நிரந்தரமாகப் பெறுவது. எப்படி ஒன்றும் அறியாத குழந்தை ஏதாவது நஷ்டத்தை விளைவிக்கும் பொருளையும் பொம்மை என்று புரிந்து கொள்கிறது என்றால், அவருக்கு வேறு ஏதாவது கொடுத்து அந்தப் பொருளை அவரிடமிருந்து பிடுங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. பிடிவாதத்தினால் நிரந்தரமான நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அந்த மாதிரி அறியாத ஆத்மாக்களும் அந்த நேரத்து அற்ப கால பிராப்தியை அதாவது நிரந்தரமான நஷ்டம் ஏற்படுத்தும் விஷயங்களை தனது நன்மைக்கான சாதனம் என்று நினைக்கிறது. அந்த மாதிரி ஆத்மாக்களை இந்த விஷயங்களிலிருந்து வலுக்கட்டாயமாக அகற்றுவதினால் பிரச்சனையில் வந்து அவருடைய முயற்சி செய்யும் வாழ்க்கை முடிவடைந்து விடுகிறது. எனவே எதையேனும் கொடுத்து நிரந்தரமாக விடுவிக்க வேண்டும். அந்த மாதிரியான யுக்தி நிறைந்த நடத்தை மூலமாக இயல்பாகவே அற்ப காலத்தின் யாசிக்கும் ஆத்மா, ஒன்றும் அறியாத நிலையில் இருந்து அனைத்தும் அறிந்தவராகிவிடுவார். இது அற்பகாலத்தின் சாதனம் என்று அவரே உணருவார். அந்த மாதிரி ஒன்றும் அறியாத ஆத்மாக்கள் மேலும் பரோபகாரி. அந்த மாதிரி பரோபகாரி இயல்பாகவே உபகாரி ஆகிவிடுகிறார். கொடுப்பது தான் தனக்காகப் பெறுவது என்று ஆகிவிடுகிறது. மகாதானி தான் அனைத்து அதிகாரமும் நிறைந்தவராக இயல்பாகவே ஆகிவிடுகிறார். அப்படி பரோபகாரியின் விளக்கம் என்ன என்று புரிந்து கொண்டீர்களா? அந்த மாதிரி பரோபகாரி தான் அனைத்து ஆத்மாக்களின் மூலமாக இதயப்பூர்வமான ஆசீர்வாதம் பெறுவதற்கு உரியவர் ஆகிவிடுகிறார். அந்த மாதிரி பரோபகாரி ஆத்மாக்கள் மேல் எப்பொழுதும் அனைத்து ஆத்மாக்கள் மூலமாக பாராட்டு மலர்களின் மழை பொழிகிறது. புரிந்ததா? நல்லது.

அந்த மாதிரி தந்தைக்குச் சமமாக எப்பொழுதும் உபகாரி, தன் மேலும் மற்றும் மற்றவர்கள் மீதும் சுபபாவனை மற்றும் உயர்ந்த விருப்பங்கள் வைக்கக்கூடிய, குறைவில்லா பொக்கிஷங்களின் அதிபதி, இடைவிடாத வள்ளல், மனமுடைந்து போனவர்களை சக்திசாலியாக ஆக்கக்கூடிய, யாசிப்பவரை நிரந்தரமாக மகாராஜா ஆக்கக்கூடிய, அந்த மாதிரியான உயர்ந்த ஆத்மாக்களுக்கு பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்காரம்.

தாதிகளுடன் -

இறுதியாக இருப்பதை தொடக்கமாக ஆக்கக்கூடிய அந்த மாதிரி ஆல்ரவுண்ட் பங்கைச் செய்யும் பரோபகாரி குரூப் பாப்தாதாவிற்கு தேவையாக இருக்கிறது. எப்படி ஒவ்வொரு விசேஷ காரியத்திற்கும் குழுக்களை உருவாக்குகிறீர்கள் இல்லையா? அப்படி இந்த நேரம் அந்த மாதிரி கொடுக்கக்கூடிய வள்ளலாக இருக்கும் பரோபகாரி குரூப் தேவையாக இருக்கிறது. எப்படி இராஜா வள்ளலாக இருக்கிறார். இன்றைய நாட்களிலோ இராஜாக்களே இல்லை. அனைத்தும் நிரம்பிய இராஜாக்கள் எப்பொழுதும் பிரஜைகளுக்குக் கொடுப்பவர்களாக இருப்பார்கள். ஒருவேளை பிரஜையிடமிருந்து பெறுபவராக இருக்கிறார் என்றால், பிரஜையே

இராஜா ஆகிவிட்டார். எனவே நிரம்பிய இராஜாக்கள் ஒருபொழுதும் பெறுவதில்லை, கொடுப்பவர்களாக இருப்பார்கள். நிரம்பிய இராஜாக்களின் கை ஒருபொழுதும் பெறுபவரின் கையாக இருப்பதில்லை, கொடுப்பதாக இருக்கும். சொர்க்கத்தின் உலக மகாராஜா பிரஜையிடமிருந்து பெறுவாரா என்ன? பிரஜையும் நிரம்பியவராக இருக்கிறார் என்றால், உலக மகாராஜா என்னவாக இருப்பார். எனவே எப்படி எதிர்காலத்தில் வள்ளல் ஆவதற்கான பங்கைச் செய்ய வேண்டும் என்றால், இப்பொழுதிலிருந்தே அந்த வள்ளல் தன்மையின் சம்ஸ்காரத்தை நிரப்ப வேண்டும். யாரிடமிருந்தாவது ஏதாவது வசதிகளைப் பெற்று, பிறகு அந்த வசதிகளை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் இருக்க வேண்டாம். இதைத் தான் பிச்சைக்காரனிலிருந்து இளவரசன் ஆவது என்பதாகும். அவரிடம் பெறுவதற்கான இச்சை இல்லாமல் இந்த அற்பகால இச்சையிலிருந்து பிச்சைக்காரன். அற்ப கால சாதனங்களை ஏற்றுக் கொள்வதிலும் பிச்சைக்காரன். அந்த மாதிரி பிச்சைக்காரன் தான் நிரம்பியவராக இருப்பார். ஒரு பக்கம் பிச்சைக்காரன், இன்னொரு பக்கம் நிரம்பியவர். இப்பொழுது பிச்சைக்காரனிலிருந்து இளவரசனின் பங்கை நடைமுறையில் செய்யக்கூடிய ஆத்மாக்களை, மேலும் எப்பொழுதும் தியாகி மற்றும் எப்பொழுதும் உயர்ந்த பாக்கியசாலி என்று கூறுவது. தியாகத்தின் மூலம் நிரந்தரமான பாக்கியம் இயல்பாகவே உருவாகி விடுகிறது. தியாகம் செய்தவுடன் அதிர்ஷ்டத்தின் ரேகை உருவானது. அப்படி இப்பொழுது, அந்த மாதிரி யார் தன் பொருட்டு ஆசை என்றால் என்னவென்றே தெரியாதவர், இடைவிடாத வள்ளலாக இருக்கும் பரோபகாரி குணம் வேண்டும். எப்படி தந்தையை பார்த்தீர்கள், தன்னுடைய நேரத்தையும் சேவைக்காக கொடுத்தார், அவரே பணிவானவராக ஆகி குழந்தைகளுக்கு மரியாதை கொடுத்தார். முதலில் குழந்தைகள், பெயர் குழந்தைகளுக்கு கிடைக்க வேண்டும், ஆனால் வேலை அவருடையது. செய்த வேலைக்காக புகழ் கிடைப்பதிலிருந்தும் தியாகம். பெயரிலேயும் பரோபகாரி ஆக வேண்டும். தன்னுடையதை தியாகம் செய்து மற்றவர்களுக்கு பெயர் கிடைக்கச் செய்தார், தன்னை எப்பொழுதும் சேவாதாரியாக வைத்தார். இது தான் பரோபகாரம் ஆகும். குழந்தைகளை எஜமானராக வைத்தார், மேலும் தன்னை சேவாதாரியாக வைத்தார். அப்படி எஜமானத்தன்மையின் மரியாதையும் கொடுத்தார், புகழையும் கொடுத்தார், பெயரையும் கொடுத்தார். ஒருபொழுதும் தன்னுடைய பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை, என்னுடைய குழந்தைகள் என்று தான் சொன்னார். அந்த மாதிரி எப்படி தந்தை பெயர், புகழ், மரியாதை அனைத்தையும் தியாகம் செய்தார், பரோபகாரம் செய்தார். குழந்தைகளின் சுகத்தில் தன்னுடைய சுகம் இருக்கிறது என்று இருந்தார். குழந்தைகளின் நினைவு மறந்த நிலை காரணமாக ஏற்படும் துக்கத்தின் அனுபவத்தை தன்னுடைய துக்கமாக நினைத்தார். குழந்தைகளின் தவறையும் தன்னுடைய தவறு என்று புரிந்து குழந்தைகளை சரியாக நடப்பவர்களாக ஆக்கினார். இதைத் தான் பரோபகாரி என்று கூறுவது.

தற்சமயம் மற்றவர்களின் பலவீனங்களை அழித்து சக்தி கொடுக்கக்கூடிய அந்த மாதிரி குழு தேவையாக இருக்கிறது. அப்படி அனைவரும் ஆகிவிட்டார்கள் என்றால், என்னவாகிவிடும்? உங்கள் அனைவரின் நேரம் மிச்சமாகி விடும். பிறகு புகார்கள், வழக்குகள் முடிந்து விடும். மேலும் எப்பொழுதும் ஆன்மீக அன்பு சந்திப்பு இருக்கும். உலக நன்மை காரியத்தில் அதிவேகம் வந்துவிடும். இப்பொழுதோ எவ்வளவு திட்டங்கள் உருவாக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில திட்டங்கள் அதாவது வெடிமருந்து அதன் காரியத்தை செய்யாமலேயே அழிந்து விடும், எப்படி வெடிமருந்து சில நேரம் வெடிப்பதில்லை அங்கேயே அழிந்துவிடும். ஆனால் உலக நன்மைக் காரியத்தில் அதிவேகத்தில் இந்த நேரம் இந்த விஷயம் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணத்தை வைத்தீர்கள். மேலும் நாலாபுறங்களிலும் நிமித்த மாத்திரம் செய்தீர்கள் மற்றும் சப்தம் பரவியது. எப்படி சாகார பாபாவைப் பார்த்தீர்கள், ஞானத்தின் அத்தாரிட்டியின் கூடவே ஞானம் மூலமாக அனுபவம் நிறைந்தவரின் அத்தாரிட்டியும் இருந்தது. இந்த அத்தாரிட்டியின் காரணமாக ஒவ்வொரு விஷயத்தில் ஞானத்தின் கூடவே அனுபவமும் இருந்தது. அப்படி இரட்டை அத்தாரிட்டி இருந்தது. அதே போலவே ஒவ்வொரு குழந்தையும் இரட்டை அத்தாரிட்டியோடு வார்த்தைகளைக் கூறினீர்கள் என்றால், அனுபவத்தின் அம்பு, ஞானத்தின் அத்தாரிட்டியின் அம்பு ஒரு நொடியில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். சொரூபம் மற்றும் வார்த்தை இரண்டுமே அத்தாரிட்டியானதாக இருக்கிறது என்றால் தான் வெற்றி சுலபமாக ஏற்படும். இல்லை என்றால் ஞானமோ மிகவும் நல்லது, மிக உயர்ந்தது. ஆனால் தாரணை செய்வது கடினமாகும் என்ற இதைத் தான் கூறுகிறார்கள். எனவே தாரணை நிறைந்தவராக, தாரணை சொரூபமானவராக நடைமுறையில் தென்பட வேண்டும். வெளிப்படையான நிரூபணத்தை கிரகிப்பது சுலபமாகும். அப்படி இரட்டை அத்தாரிட்டி நிறைந்த குழு தேவையாக இருக்கிறது. அவர்களைத் தான் மகிழ்ச்சி நிறைந்த ஃபகீர் என்று சொல்வது. எந்தவொரு ஆசையும் இருக்க வேண்டாம். நல்லது. ஓம் சாந்தி.

பார்ட்டிகளுடன் :

1. தந்தையின் அன்பிற்குப் பாத்திரம் ஆவதற்கான வழி - விலகியிருப்பவராக ஆகுங்கள்

எப்படி தாமரை மலர் எப்பொழுதும் விலகியிருந்து அனைவருக்கும் பிடித்தமானதாக இருக்கிறதோ

அதே போல் எப்பொழுதும் தாமரைக்குச் சமமாக விலகியிருக்கிறீர்களா? இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டே, உலகத்தின் சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டே சூழ்நிலையிலிருந்து விலகியிருப்பவர். யார் விலகியிருப்பவராக இருக்கிறாரோ அவர் தான் தந்தையின் அன்பிற்குப் பாத்திரமானவர் ஆகிறார். எவ்வளவு விலகியிருப்பவரோ அவ்வளவு அன்பிற்குரியவர். விலகியிருப்பதின் ஆதாரத்தினால் வரிசை எண் உருவாகிறது. மிகவும் விலகியவர் என்றால் மிகவும் பிரியமானவர்.

2. தன்னுடைய பூஜைக்குரிய சொரூப நினைவின் மூலம் இயல்பான சேவை

எப்பொழுதும் தன்னுடைய சென்ற கல்பத்தின் நினைவுச் சின்னத்தைப் பார்த்து மற்றும் கேட்டு இது என்னுடைய மகிமை தான் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற போதை இருக்கிறதா? எந்தவொரு நினைவுச் சின்னத்தின் ஸ்தானத்தில் செல்லும் போது இது என்னுடைய நினைவுச் சின்னம் தான் என்ற போதை இருக்கிறதா? யார் சைத்தன்யத்தில் இருந்து கொண்டு தன்னுடைய ஜட நினைவுச் சின்னத்தை பார்க்கிறார் என்ற இது தான் அதிசயமான விஷயம் ஆகும். ஒரு பக்கம் ஜட விக்கிரகங்கள், இன்னொரு பக்கம் நாம் குப்தமாக சைத்தன்யத்தில் இருக்கிறோம். எத்தனை பக்தர்கள் என்னை அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பூஜைக்குரியவர் என்று நினைப்பதினால் பக்தர்கள் மேல் இரக்கம் வரும். பக்தர்கள் யாசிப்பவர்கள் மேலும் நீங்கள் நிரம்பியவர்கள். அப்படி பக்தர்களைப் பார்த்து இரக்கம் வருகிறதா? பக்தர்களுக்கு பக்தியின் பலனைக் கொடுப்பதற்கு பொறுப்பாளர் ஆக வேண்டும் என்ற ஆசை உருவாகிறதா? சேவைக்கான ஊக்கம் உற்சாகம் எப்பொழுதும் இருக்கிறதா? சேவை மூலமாக அனேகர்களுக்கு நன்மையும் ஏற்படுகிறது, மேலும் எதிர்காலத்திற்காக சேமிப்பும் ஆகிறது. ஒவ்வொரு ஆத்மாவிக்கும் அவசியம் வழங்கி திருப்தி செய்ய வேண்டும். யாரையும் வெறும் கையோடு அனுப்பக் கூடாது. தன்னுடைய பூஜ்ய சொரூபத்தை நினைவில் வைத்தீர்கள் என்றால் விரும்பாவிட்டாலும் கூட எப்பொழுதுமே சேவையிலேயே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பீர்கள்.

3. இராயல் குழந்தைகள் அதாவது செல்லக்குழந்தைகளின் அடையாளம் - தேக உணர்வு என்ற மண்ணிலிருந்து தூரமாக இருப்பவர்

யார் பல கோடி மடங்கு பாக்கியம் நிறைந்த ஆத்மாக்களோ அவர்கள் எப்பொழுதும் குஷியின் ஊஞ்சலில் ஆடுவார்கள். அவர்களுடைய புத்தி என்ற கால்கள் கீழே வருவதில்லை. யார் செல்லமான காணாமல் கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் எப்பொழுதும் மடியில் இருப்பார்கள். கீழே கால்களை வைப்பதில்லை. கம்பளி விரிப்பின் மேல் வைப்பார்கள். பல கோடி மடங்கு பாக்கியம் நிறைந்த காணாமல் கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகள் உங்களுடைய புத்தி என்ற கால் எப்பொழுதும் தேக உணர்வு அல்லது தேகத்தின் உலகத்தின் நினைவிலிருந்து மேலே இருக்க வேண்டும். எப்பொழுது பாப்தாதா மண்ணிலிருந்து மேலே கொண்டு வந்து ஆசனதாரியாக ஆக்கிவிட்டார் என்றால், ஆசனத்தை விட்டு விட்டு மண்ணில் ஏன் செல்கிறீர்கள்? தேக உணர்வில் வருவது என்றால் மண்ணில் விளையாடுவது. சங்கமயுகம் ஏறும் கலைக்கான யுகம் ஆகும், இப்பொழுது கீழே இறங்குவதற்கான நேரம் முடிவடைந்து விட்டது, இப்பொழுது மேலே ஏறுவதற்காக கொஞ்ச நேரம் இருக்கிறது. எனவே கீழே ஏன் வருகிறீர்கள். எப்பொழுதுமே மேலேயே இருங்கள். நல்லது. ஓம் சாந்தி.

வரதானம்: தந்தையை உடன் வைத்துக் கொண்டு தூய்மை என்ற இயற்கையான குணத்தை கலபமாகக் கடைபிடிக்கக்கூடிய மாஸ்டர் சர்வ சக்திவான் ஆகுக!

உங்களுடைய இயற்கையான குணம் தூய்மை ஆகும், தூய்மையின்மை மாற்றான் குணம் ஆகும். எப்பொழுது இயற்கையான குணத்தின் நிச்சயம் ஏற்பட்டு விட்டது என்றால் மாற்றான் குணம் உங்களை அசைக்க முடியாது. தந்தை என்னவாக இருக்கிறார், எப்படி இருக்கிறார் என்று ஒருவேளை அவரை மிகச் சரியாக தெரிந்து உடன் வைத்துக் கொள்கிறீர்கள் என்றால் தூய்மை என்ற இயற்கையான குணத்தை தாரணை செய்வது மிக சலபமாகும், ஏனென்றால் உடன் இருப்பவர் சர்வ சக்திவான் ஆவார். சர்வ சக்திவானின் குழந்தைகள் மாஸ்டர் சர்வ சக்திவானின் எதிரில் தூய்மையின்மை வர முடியாது. ஒருவேளை எண்ணத்தில் கூட மாயா வருகிறது என்றால் அவசியம் ஏதோ ஒரு கதவு திறந்திருக்கிறது. மேலும் நிச்சயத்தில் குறை இருக்கிறது.

கலோகன்: திரிகாலதரிசி எந்தவொரு விஷயத்தையும் ஒரு கால கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பதில்லை, ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் நன்மை இருக்கிறது என்று புரிந்து கொள்வார்.